

Festival **Střelické strunobraní** začínal před deseti lety jako malá přehlídka převážně místních kapel. Postupem času se pořadatelé rozhlíželi po účinkujících i dál než na Brněnsko a také protáhli festival do dvou dní. Letos festival oslavil kulaté, desáté narozeniny. Občanské sdružení Sešlost pod vedením rodiny Machátových se tedy rozhodlo udělat o víkendu 15. - 16. 6. 2012 z odrůdové přehlídky kapel opravdový výběr z bobulí. A tomu také přizpůsobilo program a změnilo některé již zaběhnuté tradice.

„Letos jsme se vraceli ke kapelám, které už tady někdy hrály, to běžně neděláme. Většinou se snažíme přivádět nové interprety. Ale chtěli jsme to výročí oslavit s lidmi, které už známe, a které máme rádi,“ řekl pořadatel Ondřej Machát.

Festival byl zahájen v pátek scénou Radia Folk. *„V každém roce oslovujeme některé partnery, loni to bylo Radio Čas, letos jsme vybrali Radio Folk, především z důvodu podpory a také proto, že jsme chtěli ocenit jejich práci,“* vysvětlil

Ondřej Machát. Jako první se představilo trio

Honzíkova cesta

. Zahráli pestrou směs písní vlastních, cikánských i několika židovských. Kapela

Šantré

se nedávno rozloučila se zpěvačkou Inkou Tognerovou. Sice už mají vybranou náhradu za Inku, ale zatím s ní nekoncertují. Ve Střelících tedy účinkovala pouze pánská sekce kapely. Loňský držitel Krtka, olomoucká

Bujabéza

, přijela do Střelíc ve skvělé formě. V uplynulém roce natočila nové CD, hudebníci jsou sehraní a zpěvačka Zuzana Mimrová je ve svém výrazu ještě přesvědčivější. Texty písní stále pochází z lidových sbírek, ale skupina si víc hraje s aranžemi a celkově s hudebním pojetím lidových textů.

Epy de Mye

před dvěma lety rozšířila sestavu, přitvrdila, a nyní slaví jeden úspěch za druhým. I na Strunobraní jim to šlapalo. Posledním účinkujícím páteční scény Radia Folk byla skupina

Hromosvod

. Ačkoli publikum bylo v pátek trochu prořídle, rytmické písničky Hromosvodu dokreslené příjemným a energickým souzvukem flétny a houslí dokázaly přítomné rozpohybovat a zaplnit tak prostor pod pódiem. Tím však program nekončil. Ti, kteří ještě nebyli unavení, se přemístili do nedalekého Trnkova dvora, kde se jamovalo až do brzkých ranních hodin.

Pravidelní návštěvníci Střelického strunobraní byli zvyklí na sobotní ranní písničkářskou scénu. Letos se však v sobotu sešly ve Střelících dvě kulturní akce, a proto byla dopolední scéna zrušena, aby se akce nekřížily. I odpolední Korunovační scéna zaznamenala změnu. V

minulých letech měl každý účinkující na pódiu půllitr, do kterého diváci házeli korunové mince, a na závěr byl vyhlášen vítěz. Letos však byla tato scéna pojata jako nesoutěžní přehlídka minulých vítězů. Zahrály si zde místní či téměř místní skupiny **Omičtí Bardi**, **Ibatak**, brněnské **Pocity**

BaKaMa

(neboli Banda Kameloťáckých Magorů či The Band of Camelot Masters), i loňský vítěz, pražská **Ríra**, hrající irskou hudbu.

Od loňského roku předávají pořadatelé Strunobraní „doživotní vstupenky“ osobnostem, které se významně zasloužily o folkovou hudbu. Loni se jejich držiteli stali redaktor radia Proglas, hudební publicista a moderátor Milan Tesař, pořadatel Folkových prázdnin v Náměšti nad Oslavou Michal Schmidt a pořadatel Mohelnického dostavníku Pavel Aligátor Nenkovský. Letos se k nim přidali Michal Jupp Konečný, Jiří Moravský Brabec a Pavel Rada z Radia Folk. A když už se oceňovalo a děkovalo, došlo i na manžele Machátovy, bez nichž by festival ani nebyl.

Protože festival je koncipován jako rodinný, a drobotiny tam bylo opravdu dost, během odpoledne byly pro děti připraveny dvě divadelní představení v podání Mateřského centra Kašpárkov. Byla to loutková ztvárnění pohádek O třech prasátkách a Zvířátka a loupežníci. Představení byla interaktivní, děti se zapojovaly, odpovídaly a mohly si s účinkujícími i zazpívat.

Večer přišla na řadu Hlavní scéna s největšími hvězdami festivalu. Otevřelo ji duo

Lada Šimíčková a Ivo Cicvárek

. Lada zpívá své texty zhudebněné převážně Ivošem, za jeho klavírního, kytarového, akordeonového i hlasového doprovodu. Před nedávnem vydali nové CD, které přímo ve Střelících pokřtili. Pod štítkem překvapení, jak byl na plakátech avizován další účinkující, se skrýval

Jan Budař a Eliščin Band

. Ve Střelících měl zahrát už loni, ale kvůli dalším pracovním povinnostem nakonec nedorazil. Letos se to tedy povedlo a jeho koncert by se dal považovat za jeden z vrcholů festivalu. Eliščin Band byl tvořen pouze jedním muzikantem, kytaristou Romanem Jedličkou. Jan Budař hrál na klavír a zpíval písně s velmi neotřelými a originálními texty. Jediné, co se mu přes usilovnou snahu nepovedlo, bylo roztančení publika. Jistě však v tomto směru připravil půdu pro

Spálený sušenky

, tedy čtveřici dívek hrající exotické rytmy na nejrůznější bubny, bubínky, perkuse,... Exotika

přišla i s kapelou

Čankišou

, hrající písňě fiktivního jednonohého kmene Čanki. Podle pořadatelů byli Čankišou jedním z hlavních hvězd a reakce publika tento záměr zcela očividně potvrdily. Ostravští

Acoustic Irish

se na Strunobraní vrátili po roce, ovšem s výrazně početnější sestavou. Ubrali zpívaných písní, přidali instrumentálky a nyní hrají mnohem rytmičtější irskou hudbu. Po etnické hudbě ze vzdálenějších koutů světa zahrála své lidové, avšak upravené písně, slovenská skupina

Karpatské horké

. Ani poslední kapela nezabrdila tempo, které program festivalu během sobotního večera nabral.

Quanti Minoris

hrají „hrad rock“ aneb „středověký pouliční bigbít“. Mistrem ve hře na nejrozumnější historické nástroje, ať už jde o píšťaly na tisíc způsobů či loutny, je kapelník Zdeněk Němeček. Další hudebníci dotváří zase tu rockovou stránku. I když diváci během posledních účinkujících už pomalu odcházeli, opět se ještě našli takoví, kteří pokračovali v nočním jamu.

Jubilejní desátý ročník byl nabitý od začátku až do konce, dnem i nocí. Pořadatelé se opět postarali o maximální pohodlí účinkujících a jejich vlídný přístup se promítl i do spokojenosti návštěvníků. Doufejme tedy, že festivalu můžeme přát vše nejlepší do dalších deseti let.